

चाराणां वचनादिति ॥ तत्र चाराणां विधानं लंकारमात्रमात्रं ननु विचार्यते ॥ ३ ॥ तत्र अत्रानुप्रासः पुनरुक्तिः ॥ ४ ॥
 चारयितुं चारैर्विचारयितुं ॥ ५ ॥ तत्र चाराणां विधानं लंकारमात्रमात्रं ननु विचार्यते ॥ ६ ॥ विचारितं विचारयितुं कति रक्षोभिर्विचारयितुं विचारयितुं ॥ ७ ॥

चाराणां रावणः श्रुत्वा प्राप्तं रामं महाबलं ॥ जातो द्वे गोभवत्किंचिच्छार्दूलं वाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ अयथावच्च ते वर्जो दीनश्चासि निशाचर ॥
 नासि कच्चिदमित्राणां कुद्धानां वशमागतः ॥ ३ ॥ इति ते नानुशिष्टस्तु वाचं मंदमुदीरयन् ॥ तदाराक्षसशार्दूलं शार्दूलो भयविक्लवः ॥ ४ ॥
 न ते चारयितुं शक्याराजन्वानरपुंगवाः ॥ विक्रांता बलवंतश्च राघवेण चरक्षिताः ॥ ५ ॥ नापि संभाषितुं शक्याः संप्रश्नोन्नतलभ्यते ॥ सर्वतो रक्ष्यते पंथावानरैः पर्वतोपमैः ॥ ६ ॥ प्रविष्टमात्रे ज्ञातो हं बले तस्मिन् विचारिते ॥ बलाद्गृहीतो रक्षोभिर्वहुधाः स्मिन् विचारितः ॥ ७ ॥ जानुभिर्मुष्टिभिर्दत्तैस्तलैश्चाभिहतो भृशं ॥ परिणीतो स्मिन् हरिभिर्बलमध्ये अमर्षणैः ॥ ८ ॥ परिणीय च सर्वत्र नीतो हं राम संसदि ॥ रुधिरस्त्राविदीनां गोविद्वलश्चलितेन्द्रियः ॥ ९ ॥ हरिभिर्वध्यमानश्च याचमानः कृतांजलिः ॥ राघवेण परित्रातो मामेति च यदृच्छया ॥ १० ॥ एष शैलशिलाभिस्तु पूरयित्वा महार्णवं ॥ द्वारमाश्रित्य लंकारामस्तिष्ठति सायुधः ॥ ११ ॥ गरुडव्यूहमास्थाय सर्वतो हरिभिर्वृतः ॥ मां विस्तृज्य महातेजालं कामेवातिवर्तते ॥ १२ ॥ पुरा प्राकारमायाति क्षिप्रमेकतरंकुरु ॥ सीतां वापि प्रयच्छाश्रुयुद्धं वापि प्रदीयतां ॥ १३ ॥ मनसा तत्तदा प्रेक्ष्य तच्छ्रुत्वा राक्षसाधिपः ॥ शार्दूलं सुमहद्वाक्यमथोवाच सरावणः ॥ १४ ॥ यदि मां प्रतियुध्यंते देवगंधर्वदानवाः ॥ नैव सीतां प्रदास्यामि सर्वलोकभयादपि ॥ १५ ॥

बहुप्रकारगत्याचालितः ॥ ७ ॥ परिणीतोस्मि हनूमानिव घोषणार्थमिति स्ततो नीतोस्मि ॥ ८ ॥

तदेवाह ॥ परिणीय च सर्वत्रेति ॥ रुधिरस्त्रावीचासौ दीनांगश्चेति कर्मधारयः ॥ यदृच्छया दृष्टेन रामेण मां मावध्यतामिति परित्रातः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ गरुडव्यूहमास्थायेति प्रस्थानार्थं ॥ पूर्वतु स्थितिकालत्वात्पुरुषव्यूह आसीत् ॥ १२ ॥ पुरा याति आयास्यति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥